

Fra himlen kom en engel klar

Martin Luther
(Bearb. N.F.S Grundtvig, m.fl.)

Trad. 15. årh.
(Sats: Knud Vad)

Sopran

1. Fra him - len kom en en - gel klar, for
2. I Bet - le - hem, i Da - vids stad, som

Alt

3. Det er den Her - re Je - sus Krist og
4. Hvad mæg - ter nu vel synd og død, når

Tenor/Bas

5. Slår nu til ham kun al - jer lid! Han
6. Lad fny - se her, lad ra - se hist! Guds

3

S. hyr - ders øj - ne å - ben - bar, han sang så sødt: Nu
teg - net stod på spå - doms-blad der født - es nu¹⁾ den

A. ju - ble må I gan - ske vist, thi ét er ble - vet
hjer - tet er Guds mo - der-skød! Lad stor - me nu al

T./B. svig - ter ej til e - vig tid; byd²⁾ dem kun trods, som
slægt dog sej - re må til sidst; O³⁾, tak da Gud af

6

S. gi - ver agt på bar - net svøbt, i kryb - ben lagt!
Her - re bold som væ - re vil jer sol og skjold.

A. Gud og mand, så e - ders bro - der er nu han.
hel - veds magt, Guds søn med e - der står i pagt!

T./B. prø - ve på i - mel - lem bark og træ at gå!
hjer - tens grund, tål - mo - dig, glad i al - len stund!

Teksten er Grundtvigs fra 1837/1868 undtaget vers 7.

I 1889 er teksten bearbejdet til den version som nu findes i den danske salmebog (DS96):

1) "han"

2) "Så lad kun komme, hvo der vil, / hans overmand er dog ej till!"

3) "Så"